

ANUL II.

Nr. 16-17

SIBIU,
26 Aprilie
1931.

Foaie săptămânală de folos tuturor creștinilor

— Intocmită de preotul IOSIF TRIFA —

Supliment la foaia „Lumina Satelor“ | Un număr din foaie costă: Lei 2'50 | Abonam.: 1 an (fără „L. S.“) 100 Lei.

Floarea sălbatecă și crinul...

În Pastorală de sf. Paști trimisă de Pr. S. Sa Episcopul Grigore al Aradului credincioșilor săi, aflăm următoarea asemănare potrivită:

»Un drumeț trecea odată printr'un câmp pustiu, — și, zărind o floare sălbatecă, o rupse și o mirosi, rămânând uimit de mirosul ei plăcut.

— »De unde ai acest miros plăcut, tu floare sălbatecă?, — întreabă călătorul.

— »Dela crin, care aflându-se aproape de mine, m'a atins și mi-a dat din mireasma lui... răspunse floarea sălbatecă...

Sufletele noastre, — ne face să înțelegem I. Pr. Sfințitul arhieru — sunt ca acest fel de flori sălbatece, crescute

în pustiu, în pustiu, în pustiu, în pustiu. Crinii cei albi ca spuma laptelui și ca fața nevinovăției, și cu dulce miros, sunt învățăturile sfinte ce le-a sămănat Mântuitorul nostru Iisus Hristos în tot pământul... Vântul Duhului sfânt bate mereu peste fața lumii pornit dela sfintele altare, și duce mireasma crinilor dumnezeiești atingând cu ea florile sălbatece din drumul său... Atarnă dela ele ca acele flori, — sufletele — să primească acel parfum, acea mireasmă, și să se învâluie în ea, încât cel ce le va mirosi, să rămână plăcut atins de dulcele lor miros... Iar acest miros îl dau purtările frumoase, cuvintele cuvioase și faptele bune, făcute în duhul evangheliei, de noi.

Ferice de părinții cari, nu numai la Paști, ci în toate zilele vieții lor, — folosind însă în deosebi bine zilele sfințelor Dumineci și sărbători, — pot da pildă luminată și învățătură sănătoasă copiilor lor. Căci

numai din aceia vor crește oameni plăcuți și semenilor lor și lui Dumnezeu, ei înșiși fiind lumină ce luminează tuturor...

Ierod. Calistru Haidamac, dela sf. Mănăstire Cernica (J. Ilfov).

Marea îți dă sănătate sau te omoară!...

— Tot așa marea plăcerilor vieții... —

Tot în pastorală de sf. Paști a Preasfințitului Grigorie dela Arad, aflăm și următoarea asemănare adevărată:

»În zilele de vară, copii, tineri și bătrâni, aleargă la marginea mărilor, ca să-și întărească sănătatea. (Căci se știe că băile, scălzile, în apa mării, sunt vindecătoare de multe slăbiri ale trupului și întări-toare a sănătății). Dar la aceste băi în mare e pus un hotar, peste care nu se poate trece fără a-ți primejdi viața!

»Așa stăm și cu bucuriile vieții, pentru cari ducem luptă unii cu alții. Până la hotarul așezat de Dumnezeu, bunătățile pământești ne sunt folositoare, dar peste acel hotar, ele sunt primejdioase!...

Iată o foarte luminată învățătură pentru creștinul înțelept, care știe culege foloase pentru viața sa din graiurile binevoitorilor omenimei. O mare întreagă de *bunătăți* și *plăceri* pământești a pus Dumnezeu la îndemână oamenilor, spre a gusta din ele și a se

desfăta. — Cel înțelept gustă din toate *cu măsură*, și ele îi sunt de mult bine, că îi fac plăcere trupului și mulțumită sufletului. Și el, aducându-și aminte ca acelea îi sunt date dela Domnul ca un semn al iubirii Sale de oameni, gustându-le numai până la măsura care îi sunt spre folos, mulțumeste lui Dumnezeu pentru bunătatea sa, și mâne iarăși gustă din ele, cu gândul la măsura pusă lui de Domnul, — și e bine de el în toate zilele vieții lui. — Cel fără urechi pentru învățăturile lui Dumnezeu, ia din toate fără măsură, peste măsură, și prin aceea își subsapă și își nimește sănătatea trupului și a sufletului, și rob pântecelui făcându-se, rob va fi el tuturor păcatelor care dela pântec pomesec. Ele îl vor înghiți pe el, întocmai cum marea înghite pe nesocotitul dus la ea, care nu ține samă de hotarul până la care îi este iertat a merge scăldându-se, spre întărirea trupului său...

Ce sameni, aceea răsare și crește...

Aduceri aminte dela alte Paști și de o copilărie umbrită de Duhul Domnului.

Subscrisul mă văd azi, și sunt fericit cu sufletul meu, între zidurile sfintei Mănăstiri Cernica (J. Ilfov). Și când mă văd aci și simt pacea dulce din suflet și gust bucuriile lui în fiecare ceas de sfinte rugăciuni, — îmi aduc cu duioșie și plăcere aminte de anii copilăriei mele, cari ei mi-au îndreptat pașii spre această viață închinată Domnului.

Mi-aduc aminte de zilele sfințelor Paști de altădată. Era o zi frumoasă de April. Soarele își cădea razele sale peste roua argintie de pe iarbă și flori, părând fire de mărghăritare. Cireșii înfloriți își scuturau petalele (foițele florilor) albe, la adierea ușoară a vântului. Eu mă așezai pe prispa joasă a casei, în fața soarelui, având în mână o carte. Eram elev în clasa a 5-a primară și știam ceti bine, — și cum tata iubea să mă vadă cetind în cărți bune și să audă de pe buzele mele cuvinte plăcute, folositoare, îmi dădea »Căzania«, ca din aceea să cetesc celor din jurul meu. Că veniseră pe lângă mine și surorile mele și un unchiu și 2 veri. Și fiind sfânta zi de Paști, ce puteam eu să le cetesc mai cuminte și mai de folos, ca tâlcuirile și bunele povești din Căzania de ziua Invierii?...

Par'că și acum văd, cu ce dragoste veneau rudeniile și pretinii la tata, să le vorbească și să le cetească și el, cum îi era obiceiul și-i făcea plăcere, lucruri frumoase, morale și cuminiți, de prin cărți sau foi alese.

Și azi cu drag îmi aduc aminte de acele zile, îndeosebi de ziua de Paști, când tatăl meu m'a pus întâia oră să cetească eu celor adunați la noi, din cartea sfințitelor cazanii... Așa mi-a fericit mie sufletul acel cias, încât nici azi nu-l pot uita, — și simt că, par'că dela el a și pornit cărarea vieții mele, spre viața mea de azi, închinată Domnului...

Și azi am bucurie în suflet, amintindu-mi de ziua aceea, de Paștile acelea, și această bucurie nu o țin pentru mine, ci o împărtășesc și altora, ca să se gândească la ea și să vadă de ce mare însămnătate este pentru viața viitoare a omului, felul cum călăuzesc cei din jurul lor, zilele fragede a copilului. Ce sameni în sufletelul lui tiner și primitor, aceea răsare și crește. De i-ai arătat pildă de viață sfințită și cuminte, pe drumul acelei vieți va porni și el; de-i vei arăta prin tine însuși o viață destrăbălată, stricată, păcătoasă, — un păcătos va ieși și din el aproape totdeauna.

Cea mai cumplită boală.

*N'are diavolul în lume
Un alt lot mai veninos,
Decât crâșma și beția
Care-i aduc mult folos.*

*O, și cum se mai căește
Când pierde vr'un mușteriu,
Nu știe ce să mai facă
Atât îi pare de rău.*

*De aude de-așa vești,
Sare 'n sus ca ars de foc;
Ca un leu turbat răcnește
Și nu-și mai găsește loc.*

*De aceia tot prin oameni
Ticălosul de mișel,
Unelțește'n multe chipuri
Ca să-l tragă iar la el.*

*Mulți prieteni vin îndată
Cu rachiu și cu tașac,
Iar în dos stă ucigașul,
Voind, să-i facă pe plac.*

*Curg ocările pe dânsul
De te miri, ce-a făptuit;
Pentru că nu bea la crâșmă,
Lumea-i spune »pocăit«.*

*Ah! și de n'are credință,
Cade iar în lațul lui,
Și-apoi știe ce să-i facă
Domnitorul iadului.*

*Fericit de-acel ce știe,
In ispite a lupta;
O răsplată foarte mare
Dela Domnul va lua.*

I. Tuduscuc, învățător-ostaș al Domnului, Brăhășoia—Vaslui.

„Biserica activă“.

— În jurul unei serbări a Oastei din Deva. „Biserica activă“. — „Ca pe timpul primilor creștini“ — scrie o foaie de acolo. —

Foaia »Gazeta Inidoarei«, publică următoarele:

Miercuri în ziua de Buna-vestire, la biserica ort. română din Deva, după masă la ora 4 s'a celebrat un serviciu religios, care iese din comun. A servit dl protopop Oana dela Inidoara, cu d-nii N. Duma preotul Devei și Popoviciu din Sântindrieș.

Cântările rituale și răspunsurile au fost cântate de »Oastea Domnului«.

Ceiece constituie nota deosebită în acest act religios este colaborarea simultană a acestor trei factori: preoți, credincioși din popor și credincioși intelectuali.

Să asişti la un serviciu religios unde majoritatea credincioșilor a venit să cânte imnuri religioase, și să cânte din inimă nu numai dela gură, este ceva nou în biserica românească, dar ceva util, extrem de util. Este o problemă pe care a deslegat-o în mod fericit Părintele Trifa cu »Oastea Domnului« și cei cari au reușit să o pună în aplicare, să-i dea viață, cum a reușit Părintele

Duma, au săvârșit un fapt lăudabil și din punct de vedere religios și național...

Aceasta este arma cea mai efectivă în lupta contra sectarismului. Îmi închipuiesc că cu aceiaș râvnă cântau primii creștini, cum s'a văzut pe multe fețe și din mulți ochi ai copiilor, tinerilor și bătrânilor de ambele sexe, grupați în mijlocul bisericii, cu privirea ațintită spre d-na Goslar Mărioara și dl Ion Radu cari le dădeau intonația pentru cântarea următoare. În haosul luptelor de idei economice și politice tot mai înverșunate și mai confuze pentru sufletele maselor, nu poate fi ceva mai înviorător decât înapoierea la sânul bisericii strămoșești, care în forma ei activă spre care tinde tot mai mult, este singura în stare să aline »marea viforoasă a acestei vieți«. Pe această cale se poate într'oduce viață în frumoasa catedrală, fructificându-se jertfele aduse pentru renovarea ei.

Timpurile de acum cer ca biserica să fie activă în toate mădularele ei, să aibă viață. Laudă celor cari i-o știu da.

MILA...

*Ajută creștine pe-aproapele tău
Și 'n cerurile sfinte, vei fi cu Dumnezeu.*

*Caută, vezi suferința, alină durerea
Cu sfatul, cu fapta, cât ți-e puterea;*

*Deschide-ți larg mâna; cu drag dăruiește
Când ești sărac și n'ai, și când îți prisosește.*

*Fă milă, dăruiește, și-avea-vei fericirea
Imparte cu săracul, câștigă-ți nemurirea;*

*Jertfește-te, ajută pe-aproapele tău
Și 'n cerurile sfinte, vei fii cu Dumnezeu.*

I. Marini.

Cum se pedepsiau pe vremuri, înjurăturile în Ardeal.

În o carte manual de Teologie pastorală — »Păstorul și turma« — scoasă acum de sub tipar de părintele canonic Dr. Brânzeu, din Lugoj, citesc următoarele date interesante:

Înjurăturile le-a primit poporul românesc din Ardeal fără îndoială dela Unguri, cari iarăș probabil dela Turci au învățat a înjura urât de tot. Legiuirile ardelene de sub principii calvini au adus hotărâri strașnice împotriva acestui păcat. Astfel dieta (adunarea legislativă) ținută în Alba-Iulia la 1619, a hotărât, ca pentru fiecare înjurătură nobilul să plătească amendă de 1 floren, iar iobagii și țărani să plătească 25 bani de înjurătură. Dieta din 1659 vorbește de înjurături ca de un lucru ne mai pomenit, ce nu de mult s'a lățit în țară; iar dieta din 1665 ținută la lernot, după-ce se plânge că oamenii nu mai țin Dumineca

și sărbătorile, și că înjură spurcat, ordonă, ca ceice au călcat repausul duminical, cu deosebire ceice au înjurat cu vorbele »pui de drac« (ördög teremtet), dacă-s trecuți de 24 ani, să fie uciși cu petri, iară ceice vor fi mai tineri, să se pedepsească cu bătaie. La fel au luat măsuri dietele din 1676, 1682 și 1689.

În ce privește pe Români, special sinodul din 1700 prin can. 22 a hotărât: »Care popă sau mirean va sudui de suflet sau de lege, acela să se lipsească de preoție, și mirianul lăpădat să fie ca un păgân«.

Precum se vede, parlamentele și dnii deputați de pe vremuri, se ocupau și cu cele sufletești-morale ale poporului.

Azi însă avem »democrație« în care, nu odată, chiar și în parlament au răsunat cele mai urâte înjurături.

Istorioare mici cu înțeles mare.

Toate obiectele ies din lovituri.

Ați observat desigur că orice obiect, orice unealtă, iese din lovituri, iese dintr'un fel de »suferință«.

Spre pildă, câte lovituri nu primește ferul până ce iese din el o sapă, un fer de plug, un lanț, sau altă unealtă folositoare. Câte lovituri de ciocan nu primește până și cuiul cel mic până ce iese din el un lucru de folos.

Câte lovituri primește și lemnul până se face din el o ușă, un dulap, un scaun etc.

Cu cât un obiect e mai prețios, cu atât au fost mai multe »loviturile« din care a ieșit.

Aici în câteva sate din jurul Sibiului se fac un fel de bețe încrestate cu mare măiestrie. Mi-a adus și mie un ostaș al Domnului un astfel de băț. E foarte frumos, e un lucru de artă, dar dacă bățul ar avea graiu, el astfel ar grăi: da, eu sunt frumos, dar, vai, de câteori a apăsât omul cu briceagul în mine... luni de zile a tot tăiat în corpul meu... da, sunt frumos, dar numai eu știu prin câtă suferință am trecut.

Ei, și ce vreau să spun cu acest lucru? Vreau să spun că pe calea aceasta sunt și creștinii cei adevărați. Creștinii cei vii și adevărați ies și ei din »lovituri«; ies din focul și cuptorul suferințelor.

Toate obiectele trec prin »lovituri« și »suferință« ca să devină unelte de folos omului. Toți creștinii cei adevărați trec prin »lovituri« și »suferințe« ca să devină unelte Dom-

nului. Vasele cele alese ale Domnului de regulă ies din focul suferințelor.

Aceasta este crucea de care ne spunea Mântuitorul că trebuie să o purtăm. Chiar și uneltele cele fără graiu înțăresc predica cu crucea suferințelor. Și totuși sunt atâția și atâția creștini cari cred că pot dobândi împărăția cerurilor fără să-și poarte crucea, fără să sufere nimic pentru Domnul, nimic pentru sufletul lor.

„Mișelule!“

Mișelule!... astfel îl agrăi odată un om pe un ostaș al Domnului. Era supărat pe el că nu mai merge pe la crâșmă și nu mai are tăbac (tutun) să-i dea.

Da! ai toată dreptatea — îi răspunde ostașul — eu sunt cu adevărat un mișel căci uite și cartea cea sfântă îmi spune acest lucru... »Iară eu sunt sărac și mișel, Dumnezeu, ajută-mi« (psalm 69, 6), dacă în fața lui Dumnezeu, eu însumi spun că sunt un mișel — să știi, vecine dragă, că nu mă supăr pe tine.

(Va urma).

O scroafă ținută să fete pe sama săracilor.

— O rară faptă a milosteniei, pe care o săvârșesc doi frați de când au intrat în »Oastea Domnului«. —

În comuna Căbești (jud. Bihor) Oastea Domnului a fost îmbrățișată cu dragoste creștinească de multe suflete bune. Printre aceste suflete, strălucesc mai ales două, a alor doi frați: Teodor și Șofron Abrudan. Aceștia decând au intrat în Oaste, când numai au răgaz, cetesc din cartea sfântă și prind învățăturile ei mântuitoare. Și precum acolo spune, că: »Ce e mai frumos și mai bun, decât a locui frații împreună«, ei așa fac: locuiesc împreună fără vre-o ceartă, fără vre-o supărare, ci slujindu-se unul pe altul cu dragoste, cum se cere între frați și creștini. Și cum scripturile ne cer fapte ale milosteniei, ei sunt cu adevărat milostivi: ajută unde numai pot și cu cât pot pe cei lipsiți. Dar cea mai frumoasă faptă a milosteniei lor este aceea, că au hotărât, că una din scroafele ce au la curtea lor, să fie ți-

nută numai pe sama săracilor. Și dacă acea scroafă de două ori pe an purcei, și ei cresc până ce-s măricei de nu mai sug, și atunci pe toți îi dăruiesc orfanilor și săracilor din comună. — Pentru purtarea lor așa de creștinească, ei sunt foarte prețuiți și poporul îi încredințează cu slujbe la comună, unde omenia și dreptatea lor să povățuiască și pe alții. — E o frumoasă izbândă a »Oastei Domnului« aceasta.

În Oaste au mai intrat:

Din Poiana de sus (jud. Vaslui): Maria Codă. — Din Părtești de jos (Bucovina): Ana Buzumală.

Din Ceamașir (j. Ismail): Ștefan Starăș, Petru Starăș, Axenia Starăș și Maria Starăș.

Din Câtcău (jud. Someș): Pop Gavriș și soția Julica, Maria Pop, Ioan Pop, Ana Pop, Pătruți Gavriș și soția Maria, Boldor Nastasie, Veja Gavriș și Vasile Gavriș.

Adunarea Oastei în Deal (jud. Alba).

În ziua de 9 Martie (sf. 40 de Mucenici), câțiva ostași din Săsciori au eșit pe câmpul de luptă în com. Deal, fiind în acea zi, acolo, cerc pastoral.

La biserică, dimineața lume multă. Se slujește sf. slujbă în sobor. — Păr. Cărpinișan din Răhău, la sfârșit, vorbește despre trecutul religios al comunei Deal, arătând după documentele ce s'au găsit în ultimul timp la Viena, lupta pe care au dus-o Delorenii contra unafiei.

Părint. A. Rîurean din Căcova, ține o conferință despre »icoane«, arătând că ele nu sunt idoli, cum le strigă dușmanii bisericii. — Ostașii cântă: »Împărate Ceresc« și »Cu noi este Dumnezeu«, iar fr. inv. Marini, aduce pilde vii despre folosul pe care-l au icoanele, de a ne trimite cu gândul la cele de sus.

— După masă, biserica se umple de lume; de față e păr. Dura, și dl inv.-dir. Gr. Bădilă. Cu »rugăciunea ostașilor« se începe programul. Sora inv. Mărioara Stoicuța, vorbește despre: dragostea creștină.

Domnul Hristos a venit în lume când oamenii erau mai răi și lipsiți de iubire unii pentru alții, pentru a-i aduce pe ei la iubire. Nici noi cei de azi, nu suntem mai buni. Este și acum atâta ură între noi! Că de-ar veni Domnul în lume, cum a venit atunci, oamenii de azi, cu toate că-și zic creștini, nu l'ar primi mai bine de cât Iudeii de atunci: »Intre ai săi a venit și ai săi pe El nu l'au primit... In-deamnă să ne întoarcem la iubirea creștină, a cărei izvor și pildă este Domnul Iisus...

Se cântă: »O, Iisuse dulce«. Frat. Ilie Marini, vorbește de jertfa Mântuitorului. Se cântă: »Apleacă-mă Iisuse«. Fr. inv. Marini, tratează despre: păcat și mântuire, în legătură cu iertarea femeii celei păcătoase, care însă, întoarsă la Domnul, sta la picioarele Lui și le ștergea cu perii capului ei...

Tâlcuște pe larg și frumos înțelesul acestei pocăințe și arată ce putem învăța și noi din ea. — Spune că lumea de azi e plină de păcate, poate mai mari ca a păcătoasei din evanghelie, dar ea rămâne nesimțitoare față de chemările la pocăință... La îndemnul spre îndreptare și viață întru Domnul lumea de azi îți răspunde: »Da ce? doar n'am omorât, n'am furat, n'am dat foc«. Iar alte păcate le socotește »ușoare« și iertătoare. Asta e socoteala lumească. Căci păcatul tot moarte aduce.

Păcatele sunt ca apa și noi ca copiii. Un copil nepriceput se îneacă și în ciubăr, nu numai în râul cel mare... Cu păcatele suntem ca cu hainele. O haină albă, e destul să fie stropită în câteva locuri de stropii de tină, și nu o mai porți până nu o speli întai. Dar haina sufletului tău de ce crezi că o poți purta mai departe, după-ce a fost stropită de unele, poate de multe păcate, crezute de tine »ușoare«,

pe când pot fi foarte grele? Spală-ți îndată, creștine, haina sufletului tău stropită cu păcate, spală-o în baia pocăinței, după care împărtașește-te cu trupul și sângele Domnului Iisus Hristos, »care ne curăță de ori-ce păcat«. Dar nu mai întârzia. Vino îndată, și asemănă-ți sufletul cu al femeii celei din evanghelie care spăla picioarele Mântuitorului și răsplata i-a fost că Domnul primind pocăința ei i-a zis: »Iartă-ți-se ție păcatele tale, mergi în pace!«... Silește-te să ajungi a ți se zice și ție de Domnul așa: Mergi în pace... Această iertare și grăire o poți găsi prin plecarea ta cu umilință la picioarele Crucii Domnului...

S'a mai cântat și încheiat cu mare mulțumire sufletească întru Domnul. R.

Istorieare cu tâlc*

Mama sf. Petru.

Odată am auzit o poveste cu mult înțeles sufletec.

Ci-că mama sf. Petru ajunsese și ea în iad și se silia să scape din această osândă. Intr'o bună zi, iacă numai ce se deschide ceriul și sf. Petru îi întinde mamei sale mâna să o ridice din osândă.

Plină de bucurie, mama sf. Petru își întinde mâinile și începe a se ridica. Dar într'aceasta, o mulțime de păcătoși din iad se prinseră de picioarele și hainele femeii ca să scape și ei din focul iadului. Mama sf. Petru se uită cu mânie la ei, îi ceartă și scuturându-se cu țârie, se scapă de ei; păcătoșii căzură iar în adâncul iadului.

Dar într'aceasta, mâna sf. Petru, se desprinde din mâna mamei sale, și mama cade și ea înapoi.

Fiule, nu mă lăsa, — strigă mama îngrozită.

Mă doare, mamă dragă, dar n'am ce-ți face; așa a rânduit Dumnezeu ca cei ce se mântuesc, să mântuie și ei pe alții; tu însă i-ai scuturat pe păcătoșii cari se prinseseră de tine... vei rămânea dar în iad până vei învăța să iubești pe cei păcătoși și să ajuti mântuirea lor... mă doare, mamă dragă, dar n'am ce-ți face; așa a rânduit Dumnezeu ca cei ce se mântuie să mântuie și pe alții, altcum și mântuirea lor poate fi perdută.

Iubiților frați ostași! Să căutăm și noi să ridicăm și să scoatem și pe alții din nămolul păcatelor și din fundul iadului, căci căutând să ne ridicăm numai noi, să n'o pățim și noi ca mama sf. Petru și ca cel ce și-a îngropat talantul în pământ.

* Această mult grăitoare istorioară ne-a trimis-o ostașul Domnului Gh. Moisescu, din Căprioara (jud. Arad). Prelucrându-o puțin, o dăm aici la foaie. Să o luăm pe sufletul nostru îndeosebi noi, ostașii Domnului. Rugăm pe frații ostași și alți cetitori, cari mai știu astfel de pilde și istorioare, să ni le trimită spre a le da la foaie pe cele potrivite.

R A P O A R T E

despre lucrările și adunările Oastei Domnului.

Grupul București

(Raportul Nr. 50).

Adunările continuă: predici, cântări, școală biblică.

Ostașii s'au împărtașit la 25 Martie la Biserica Zlătari.

Fr. Oprișan a adus la cunoștința adunării vestea cea bună a întoarcerii la lucru a conducătorului nostru: Părintele Trifa. Rugăciunea de mulțămire a înviorat toate sufletele. S'a predicat, la Căminul Cărmidari, despre »Puterea tainei Sfintei Euharistii« (fr. Oprișan și fr. Lascarov-Moldovanu) despre »Puterea Crucii de pe Golgota«. La adunarea noastră s'a expus »planul mântuirii« și s'au făcut comunicări impresionante cu privire la ceea-ce am simțit noi după sfânta împărtașanie.

Pentru Școală s'a dat spre meditare această întrebare: »Unde vorbește Domnul Iisus despre pocăință«.

De la Sf. Gheorghe, adunarea Oastei Domnului se mută în Casa parohială a Bisericii sf. Apostoli (str. Sf. Apostoli).

Secretariatul Oastei.

Din Strâmbeni (Prahova).

În ziua de 25 Martie (Buna-vestire) ne-au cercetat frații ostași din Telega. Au venit la Biserică și cu ei încă 2 frați din com. Vărbilău. — Am dat cu toți răspunsurile sf. Liturgii. Am luat masa laolaltă, făcând Rugăciunea pentru masa de prânz și am cântat Tatăl nostru.

După masă ne-am adunat la sf. Biserică, unde a venit multă lume. Au venit și frați din Bertea. A ținut cucernicul nostru preot Nicolae Bălbăe, o frumoasă predică din viața lui Saul și cum a devenit Apostolul Pavel.

După aceea a ținut fratele Costică Duțu o predică despre Buna-vestire a Maicei Domnului, arătând cum trebuie să o cinstim, și cum sectanții nu vreau să știe și să creadă că trebuie să ne rugăm Născătoare de Dumnezeu. Intre predici s'au cântat mai multe cântece religioase. De încheiere a ținut părintele o altă predică care a mișcat inimile ascultătorilor.

De această serbare s'au bucurat toți cei ce până acum erau departe de Dumnezeu. La ora 4 d. m. frații din Telega au plecat având de făcut un drum lung de peste 3 ore... Dumnezeu să le răsplătească osteneala căci au venit să samene cuvântul lui Dumnezeu și acolo unde era mare nevoie.

Stan Ioniță,
ostaș Strâmbeni.

Din Seaca (j. Olt).

Urmând programul stabilit de harnicul nostru conducător Preotul G. M. Seiculescu, am urmat ședințele duminicale, în zilele de 15, 22 și 25 Martie a. c. Le ținem în Școală. Făcăm citiri din sf. Scriptură,

tâlcuind locurile mai grele de înțeles, după Manualul de catehizație al P. C. Dr. Oreste Tarangul. Se fac cântări religioase din cartea »Oastea Domnului«, cari atrag foarte mult poporul.

Se împart cărți de cetit tuturor celor dornici de a se lumina. Am luat hotărârea ca pentru sărbătorile »Sf. Invierii« să creștinăm parte din obiceiurile ce le avem, dar cari nu sunt în duhul creștinismului adevărat. Avem bucuria că am fost cercetați de frații: Ion Spilcea, Stancu T. Degeratu, și alții din Mihăești de sus, cerându-ne stăruitor ca să facem o eșire în satul lor de sf. sărbători și să întemeiem și acolo Oastea Domnului. Le-am făgăduit că vom veni și acolo dând o serbare creștinească la școala din Mihăești de sus, cu care prilej vom arăta poporului rostul mișcării începută de »Oastea Domnului«, și în felul acesta vom înmulți numărul ostașilor.

Am fost cercetați și de frații: Florea St. Mușat și Constantin Fl. Voicu din Comuna Băcălești (j. Teleorman), cari urmăresc de mai mult timp mișcarea Oastei Domnului dar ne având conducători stau pe loc. Le vom face o vizită după sărbători pentru a da o mai mare întindere acestei mișcări mai cu seamă că în jud. Teleorman sunt foarte mulți sectanți.

Rugăm pe bunul Dumnezeu să ne țină sănătoși pentru a desțelina ogorul Lui, prin munca începută.

S'au înscris ca ostașii noi: Grigore I. Pârvu; Ion C. Moțoi; Gheorghe I. Cârjaliu; Ilie I. Oprea și Constantin Rogoveanu toți din Seaca-Olt.

In propoveduire.

— Prin Corod, Mândrești, Puțeni și Matca, —

Noi Ostașii Domnului din Corod (j. Tecuci), rugându-ne, Domnului să ne trimeată un secerător nou la lucrul Domnului, căci seceriș este mult și lucrători puțini, ne-a ascultat rugăciunea și ne-a trimis în mijlocul nostru pe Măicuța Amfilofia Panaitescu, dela sf. Mănăstire Poiana-Mărului (j. Râmnicu-Sărat). Plină fiind de dar și har, a început să dea întărire între frați și surori, în lupta ce am luat împotriva răutăților veacului acestuia. Învățându-ne cântări bisericesti și religioase, și multe lămuriri din sf. Scriptură, am simțit sufletele noastre săltând de bucurie.

Venind dinspre frații dela com. Matca, a stat două săptămâni printre frați, învățându-i și pe ei la fel. Pe urmă a fost în cercetarea fraților dela Mândrești și Puțeni, cu fratele Paraschiv și Sandu Pleș, îndemnându-i la cele sufletești până noaptea târziu. Am fost primit bine de părintele Gaftan și de Primar. La Puțeni Părintele ar

dori să se facă un început de Ostași, le dă tot sprijinul, chiar dânsul a spus că s'ar pune în frunte. — Duminică 22 Martie am luat parte la slujbă în Corod cu toți frații din Matca și Măndrești, cu steagurile. După slujbă părințele Fenie ne-a spus că la ora 3 după masă să facem adunarea la sf. Biserică. Ne-am dus; — a cuvântat despre Oastea Domnului că toți ar trebui să intrăm, în această societate bine venită în zilele noastre, în cari ne bântue răutățile pe toți, încât am pierdut legătura cu Dumnezeu, — spunea Cucernicia sa. Chiar de aici încolo are să facă adunare la sf. Biserică timp de 1—3 ciasuri în fiecare sârbătoare, tâlcuind credințioșilor felul de a trăi după voia Domnului. — Adecă vești bune și din aceste locuri. Domnul cu noi. Amin.

P. Sârghie.

Din Focșani.

— În zilele de 25—30 Martie au avut loc în com. Vânători și Focșani unite la un loc, mai multe întâlniri și adunări de credincioși ostași ai Domnului, în cari cei adunați au gustat din mângăerile sufletești ale învățăturilor sfinte.

În ziua de Bunavestire (25 Mart.) ostașii și alți credincioși din Vânători și Focșani, ne-am adunat în casa fratelui Dumitru C. Fotachi în suburbia Vânători (Putna). A venit și fratele Petrache Barbu din Petrești și Mitică Olariu din Vânători și numărătoși dornici de vorbe dulci mângăitoare. S'a cântat și s'a cetit din scriptură și din viețile Sfinților. S'au făcut rugăciuni ca Domnul să ne întărească în buna credință. Fratele Anton Lipan a dat multe învățături după scripturile sfinte. Nădăjduim ca D-zeu să întărească bine și aici creștiniasca mișcare. — Ca semn că lucrul acesta a fost de folos, e că s'au înscris în Oaste frații: Vasilică D. Fotachi, Marin D. Fotachi și Aneta St. Vlad din Vânători, — și alții îi vor urma.

Califa R. Dobri,
ostașe, Focșani.

Din Hangu.

La 15 Martie ostașii din com. Hangu au chemat pe frații din Potoci să vie, să înălțăm împreună frumseța adunărilor evlavioase. Și au venit frații din Potoci și au luat parte la sf. Liturgie iar apoi în Școală la adunare. Părintele M. Coroamă și d. inv. C. Grigorescu i-au primit pe oaspeți cu cuvinte frățești și de laudă pentru osteneala lor, și sa umplut școala de ostași și de popor credincios. Părințele Coroamă a vorbit despre Oaste și stântul scop al ei, îndemnând pe cei însetați după învățături sfinte, a îmbrățișa această societate religioasă. De dl inv. Grigorescu a vorbit despre buna credință a strămoșilor noștri, pe care suntem datori a o ține neatinsă și noi, — apoi a vorbit de relele ce vin din patima beuturii, rele de cari Oastea Domnului ferește pe cei adunați sub steagul ei, ca și de alte rele și păcate. Fratele ostaș Bicăjanu a cetit frumos din o

carte. S'a făcut cunoscut că părințele și dl învățător vor sta în ajutor mișcării de mântuire sufletească adunând poporul în toate Duminecile după sf. slujbă în școală, pentru a le vorbi și tâlcui scripturile și a-i învăța cântări religioase. — E nădejde că pornirea va prinde și va da rod bogat. Ajute D-zeu. Laudă fraților din Potoiu pentru osteneala lor.

— În *Mijloceni-Bârgăului* (jud. Năsăud) au mers la 22 Martie 2 ostași și o ostașe din Tiha și Prundu-Bârgăului, ca să mai lucreze pentru oaste. Părintele Augustin Pop i-a primit cu bunăvoință, și la sf. liturgie a vorbit cald despre Oastea Domnului, — iar după biserică lumea s'a adunat în Școală, unde ostași-oaspeți au vorbit ei, și e nădejde că se vor culege roade bogate. — S'a mai înscris ostaș: Nicolae Givan din Prundu-Bârgăului.

— Nicolae Vieru, ostaș în Oastea Domnului din Iași (Moldova) fiind în cercetarea fraților pe Valea Murășului în Ardeal, a cercetat la 26 Martie pe frații din Bretea Murășană (jud. Hunedoarei), ținând cu ei adunare de mângăeri sufletești. Ca urmare, s'au mai înscris în oaste: Diac Lăzar, Ludovica Diac și Cărbune Diac. Aducă Domnul pe cât mai mulți sub steagul celor îndreptați de pe calea păcatelor.

— Zi de bucurie sufletească am avut frații și surorile din Miheș (j. Cluj) la 22 Martie, ținându-se o adunare a oastei aci. Adunarea, ținută în casa fratelui Murășan, fost comerciant, acum bun ostaș, s'a început cu »Impărate ceresc«, după care fratele Nicolae Piper și Petru Ciurtin au vorbit și tâlcuit din sf. Evanghelie. S'au cântat mai multe cântări plăcute pline de duh sfânt. Ne-am despărțit pe la ora 5 d. m. cu inimi înseninate și voioase întru Domnul.

I. P.

Din Stolniceni-Ghițescu.

Cucernice Părinte! Mântuitorul Hristos cu mila Lui ne-a ajutat, ca Duminică 8 Martie, să ne putem duce în satul Stolniceni-Ghițescu (jud. Baia), unde eram chemați de frații de acolo.

Am mers cu toții la sfânta biserică ascultând sf. Liturgie care a fost săvârșită de blândul păstor sufletesc paroh Neculai Matei. După sf. Liturgie am eșit în fața sf. Biserici și cu voia părintelui care ne iubește, am cântat mai multe cântece de ale Oastei Domnului care au făcut ca să se adune mai tot satul ascultând cu mare plăcere. Apoi am plecat cântând prin mijlocul satului până la casa fratelui Ion Ardeleanu, unde a fost și o cumătrie a unui frate ostaș din satul vecin Fotin Enescu. Era o adevărată petrecere duhovnicească a micului ostaș nou născut, căci au fost ostași din mai multe sate: din Hârtop (40 km. depărtare), din Ruginoasa (20 km.) din Dolhasca (18 km.), din Buda-Budeni (12 km.), din Tătaruși (10 km.) și de prin prejurimi. Și pe la oarele 2½ ne-am adunat la casa Parohială din curtea Biserici și a fost lume multă încât nu mai încăpea, unde cinstitul preot a ținut o

prea frumoasă predică despre Oastea Domnului. A mai ținut fratele Ion Dupălau din Ruginoasa și fratele Bahnă din Dolhasca și fratele N. Niță din loc. S'au cântat mai multe cântece din cele mai alese de ale Oastei.

A venit șeful postului de jandarmi Duduți, și a întrebat ce rost are adunarea și a luat în scris numele fraților veniți la noi. Apoi am eșit cu toții mulțumind lui Dumnezeu. Dar frații din Ruginoasa au rămas pe a doua zi și au mers iar la casa fratelui Ion Ardeleanu și s'au adunat foarte mulți creștini din sat. Și fratele Ion Dupălau, a ținut predici din Biblie, bucăți de cetire frumoase și cântări, la cari am văzut pe unii chiar plângând de înduioșăți pentru o așa de frumoasă petrecere duhovnicească. Din ziua aceea s'a luat o pornire foarte bună, se fac adunări dese și s'a schimbat cu totul gândul și inima creștinilor din sat. Mulți se înscriu în Oaste, Dumnezeu le ajute!

Gh. Th. Olariu, ostaș,
Fotin-Enescu (jud. Baia).

Din Tincova (Bănat).

Oastea Domnului din Mutnicul mare a avut bucuria de a merge Duminică în 22 Martie în comuna vecină Tincova, unde dela oara 9 dim. am luat parte la serviciul divin oficiat de cucernicul păr. Petru Adam. La oara 12 am părăsit sfânta Biserică și am mers la școală unde până la oara 2 am luat masa iar dela oara 2 am început programul cu rugăciunea »Impărate ceresc«. Au urmat 2 cântări de ale oastei. S'a cetit într-o carte religioasă la care dl învățător a explicat ce însemnătate are acel capitol ce îl ceteam. Pe la oara șeasă am părăsit com. Tincova fiind petrecuți până la marginea comunei de câțiva frați de acolo. O oaste mică și fără însemnătate face și ea cât poate, lucruri și isprăvi frumoase.

— Duminică în 29 Martie am mers în Prisaca, unde am fost primiți la ora 2 d. a. în sf. Biserică de părintele Ioan Daicovici și dl învățător P. Maroievici și de credincioși foarte mulți. S'a făcut Vecernia și apoi păr. Daicovici ne-a ținut o foarte frumoasă predică mulțumindu-ne că am mers și la ei. Am mers apoi la școală unde aștepta o mulțime ce nu încăpea în școală. Aci am început programul cu »Impărate ceresc«; au urmat cetiri din Biblie și cântări de ale Oastei. La oara 6³⁰ am părăsit comuna fiind petrecuți de o soră care până aci era baptistă și auzind de Oastea Domnului dela noi, a luat parte Duminică la adunările ei și se întoarce dela calea rătăcită la cea de Dumnezeu sfințită.

S'a mai înscris ca ostașe, făgăduind mare alipire Oastei, buna credincioasă Elena Orășan (150) din Mutnic, care a fost și la Ierusalim și și-a umplut acolo sufletul de dragoste pentru Domnul.

D-trie Minea, (Mutnic).

Zi luminată la Lugoj.

Oastea Domnului din Lugoj a avut în ziua de 29 Martie, fericirea de-a fi cercetată de 5 preoți în frunte cu părintele Consilier eparhial Gh. Ciuhandu, din Arad. La intrarea sfinților lor în mijlocul nostru, părintele consilier a fost prezentat Adunării de către părintele nostru Dr. Aurel Mihaiescu, președintele de onoare al Oastei din Lugoj. Luând cuvântul Părintele Consilier Ciuhandu, ne-a umplut inimile de bucurie prin luminata vorbire ce ne-a ținut și ne-a întărit mult în buna noastră credință ortodoxă, a cărei supuși ascultători sunt ostașii Domnului. — După vorbire, am luat cu toții parte la sfta Biserică, ascultând frumoasa slujbă, dată ca un concert religios.

Ingrijirea fraților de un ostaș bolnav.

O veste tristă ne-a sosit într'aceea la Lugoj, despre fratele nostru I. T. Ciurescu din Belinț. Am aflat că se află în cele din urmă clipe ale vieții sale. De aceea fratele Constantin Drăghici, conducătorul Oastei Domnului din Lugoj m'a trimis pe subscrisul, pentru a-l cerceta, împreună cu frații Careba Filip, George Popescu, Trandafir M. și M. Emilian. Mare bucurie s'a văzut pe fața îndurerată a sorei noastre Tezezia, soția fratelui bolnav. Minute întregi ea a stat cu ochii plini de lacrimi: văzând că bunul Dumnezeu i-a trimis mângăere prin noi.

După-ce am petrecut câțeva vreme în preajma bolnavului, mângăind pe ai săi, am plecat cu toți spre școală, la o mică Adunare cu frații ostași și alți buni creștini. După câteva cântări, subscrisul am salutat pe frați în numele oastei din Lugoj, și am mai ținut o vorbire din sf. Scriptură dela Luca 3—12 despre ceea ce trebuie să facem pentru a ajuta pe cei în năcazuri. Apoi ne-am întors la fratele bolnav. Aci am aflat un lucru înduioșetor. Fratele Ciurescu locuia în casă cu bir. Tocmai când dase năcazul de dânsul că se îmbolnăvise, gazda casei i-a făcut cunoscut că nu-i mai poate lăsa casa în chirie și i-a cerut să-și caute alta. Erau tare năcăjiți cei ai casei, când iaca îi trimise Dumnezeu ajutorul său: Bunul nostru prieten și tare în credință, Andrei Vidu, s'a dus la fratele bolnav și i-a arătat, că îl ia la sine. Andrei Vidu, este un om mai mult sărac de cât bogat, sărac de avere pământească, dar bogat de avere sufletească cea dela Dumnezeu părăsă...

Fratele Ciurescu se află și azi în grija sa, greu bolnav, Oastea Domnului din Lugoj a adunat și i-a trimis ajutor de 500 lei. Cât am putut. Domnul Dumnezeu să-l înbucure și să-i dea mai mult, și, mai ales sănătate.

N. B. Ostaș, Lugoj.